

Tính Cách Cộng Đồng

trong Thượng Hội Đồng Giám Mục lần thứ 16

-Giám mục McGrattan-

Chào mừng anh chị em giáo dân tham gia vào giai đoạn này của cuộc thỉnh ý cấp giáo xứ cho Synod trong giáo phận Calgary. Đây là giai đoạn khởi đầu, và bởi vậy, tôi muốn cảm ơn anh chị em vì sự tham gia tích cực và ước muốn dự phần của anh chị em. Bài nói chuyện này chỉ trình bày tóm lược cái tông thể, giải thích và định hướng cho anh chị em đến tầm quan trọng và mục đích của Synod, và sự tham gia của anh chị em.

ĐGH Phanxicô đã mời gọi toàn thể Giáo Hội dự phần vào Synod này với tinh thần Hiệp Hành. Đó là một phương cách khám phá ra rằng, với tư cách là Giáo Hội chúng ta phải hiệp thông, và rằng chúng ta phải tham gia tích cực vào đời sống Đức Tin và vào Giáo Hội, và làm như vậy chúng ta khám phá ra chúng ta là phần tử của một sứ mạng to lớn hơn; đó là sứ mạng truyền bá phúc âm, chia sẻ tin mừng của Chúa Kitô. Synod trong tinh thần Hiệp Hành đã khai mạc hồi tháng Chín năm 2021, và sẽ bế mạc vào tháng Mười năm 2023. Lúc này đây, giai đoạn mà chúng ta đang tham gia, được đánh dấu trong ô chữ nhật. Đó là nơi các giáo hội địa phương khởi sự bước đầu tiên của việc lắng nghe, mời gọi Dân Chúa chia sẻ niềm tin của mình.

Synod là gì? Một synod có nghĩa là chúng ta được yêu cầu tụ họp lại và như vậy, chúng ta không những cho phép mình cảm nghiệm đức tin của mình, mà còn cho phép Chúa Thánh Thần hướng dẫn chúng ta đi vào những lối đường mới. Đây điều ĐGH Phanxicô hy vọng nơi chúng ta, là khám phá ra lối đi chúng ta được mời gọi bước vào thông qua Chúa Thánh Thần. Ngài diễn tả tính Hiệp Hành như là một lối sống hoặc lối vận hành của một Giáo Hội, là Dân của Chúa. Nó hé lộ và cho chúng ta chất liệu làm nên sự hiệp thông trong sự hiệp nhất với Chúa Kitô, nơi đó tất cả các phần tử cùng hành trình và khi chúng ta tập họp lại chúng ta dự phần tích cực trong sứ mạng phúc âm hóa của Chúa Kitô. Đây là điều ĐGH Phanxicô hy vọng chúng ta khám phá ra trong khi cảm nghiệm về việc lắng nghe và chia sẻ đức tin. Bằng vào căn tính thật của mình, Giáo Hội là một synod, hoặc là nó có cấu trúc của sự hiệp hành.

Nếu chúng ta nhìn vào Giáo Hội phổ quát trong địa phận, qua thế giới và các giáo xứ, những điều đó phần nào có thể được diễn tả trong đồ hình này. Ở giữa, chúng ta có Đấng Kế Vị thánh Phêrô, ĐGH Phanxicô, ngài là Giám Mục Rôma, và sau đó, mỗi vòng tròn màu đen là những giáo phận trong toàn giáo hội phổ quát, và mỗi giáo phận được dẫn dắt bởi một Giám Mục, là người kế vị các tông đồ, và từ Đức Giám Mục và trong giáo phận, các giáo xứ nối kết với nhau. Và như vậy, trong biểu đồ này, chúng ta có thể thấy những mối quan hệ, mối quan hệ của sự hiệp hành này vừa có tính nhiệm tích vừa là giáo huấn và đức tin của Giáo Hội. Và như vậy, xin đừng ngạc nhiên khi thông qua giai đoạn lắng nghe này, có người trong chúng ta có thể cảm nghiệm được lòng biết ơn sâu xa vì Giáo Hội thật sự có tính hiệp hành trong chính cơ cấu của mình, và trong nhiệm vụ được trao ban bởi Chúa Kitô.

Nhưng nếu anh chị em nhìn vào giáo phận địa phương, có khi chúng ta phải sáng tạo nên những cơ cấu để cho phép các ban ngành hoạt động hiệu quả, hoặc để Đức Giám Mục cho phép việc truyền giáo được tiếp tục trong giáo phận địa phương, có một số cơ cấu bắt buộc phải có. Tôi tin rằng sự Hiệp Hành là kinh nghiệm của các ủy ban, của các hội đồng. Nó cũng được hiểu và cảm nghiệm trong các lãnh vực mà ở đó chúng ta mời gọi những người có chuyên môn góp phần vào,

dù là ban ngành mục vụ hay các ban ngành ngoại vi. Và như vậy, biểu đồ này chỉ cố gắng, một mặt là, nhận diện nhiều hoạt động, những phương pháp trong đó giáo hội được triệu tập lại để cho phép đức tin được cảm nghiệm, mặt khác là, để đức tin của chúng ta được đưa vào hoạt động, vươn ra đến những sự vụ, và vươn ra đến những người cần được giúp đỡ. Tất cả các hoạt động này, một số trong anh chị em cũng đã tham gia vào và cho đến nay, các hoạt động đó là một phần trong toàn giáo phận.

Nếu chúng ta nhìn vào các giáo xứ, ở đó cũng có cấu trúc hiệp hành, cha xứ tin cậy vào Hội đồng giáo xứ, vào hội đồng tài chính, vào các ban ngành giáo dân, và những nhóm hoạt động khác, họ được tập hợp để cho đời sống của giáo xứ, theo một nghĩa nào đó, được sinh động, không chỉ bởi cha xứ, nhưng còn bởi các phó tế, bởi nhân viên của giáo xứ, và nhiều giáo dân, họ dần thân vào nhiều cách để xây dựng niềm tin cho người khác, cho phép người khác được cảm nghiệm ân sủng của các phép bí tích, và quan trọng không kém, cảm nghiệm được khả năng của chúng ta vươn ra đến những người cần giúp đỡ. Và như vậy, mỗi giáo xứ nên có những đường nét, và những phương cách trong đó bày tỏ được tính Hiệp Hành.

Trong quá trình nhận định tính hiệp hành trong giáo xứ, anh chị em thấy có những vòng tròn đan xen nhau: Dân của Chúa, là người cảm nghiệm được đời sống đức tin trong gia đình và nơi làm việc, và những người khác là ngoại vi trong giáo xứ hoặc ngoài giáo xứ. Và rồi, anh chị em có cha xứ hoặc những người có liên hệ đến văn phòng điều hành và đôi khi được chia sẻ với các phó tế và giáo dân, nhưng ta cần phải có những cơ hội mà tiếng nói của Dân Thiên Chúa gặp gỡ những người được gọi để điều hành giáo xứ. Ở đây chúng ta nói về các cơ cấu như là Hội Đồng Giáo Xứ, Hội Đồng Tài Chánh và có thể nhiều hơn nữa. Các giáo xứ có thể có hội đồng cho thanh thiếu niên, và hội đồng cho các bậc lão thành. Điều này không ngăn chúng ta nhận ra rằng để cho phép việc nhận định hiệp hành có hiệu quả trong giáo xứ, có khi ta phải sáng tạo những cơ cấu, và các cơ cấu có thể khác biệt giữa các giáo xứ.

Anh chị em đến đây hôm nay, anh chị em chỉ có hai câu hỏi để suy niệm và cầu nguyện. Các câu hỏi này có thể trông đơn giản nhưng khi anh chị em cầu nguyện trên chúng và suy niệm trên chúng và chia sẻ với chúng, tôi hy vọng điều đó sẽ mang lại cho anh chị em một sự phong phú nhất định. Câu hỏi thứ nhất là: Việc “cùng nhau cất bước hành trình” hiện đang diễn ra thế nào trong Giáo hội địa phương của anh chị em? Đối với một số người trong anh chị em, đây là bối cảnh của giáo xứ của anh chị em, có thể là qua một hội đoàn giáo dân, hay qua một ban ngành. Nhưng câu hỏi đó rất là riêng tư: Việc “cùng nhau cất bước hành trình” hiện đang diễn ra thế nào trong Giáo hội địa phương của anh chị em? Câu hỏi thứ hai mời gọi chúng ta cho phép những suy tư và lời cầu nguyện của chúng ta cầu xin Chúa Thánh Thần đến để chỉ dẫn chúng ta ở những điểm nào Chúa gọi chúng ta lớn lên như là một giáo hội hoặc là một giáo xứ đang “cùng nhau cất bước hành trình”; có thể là để củng cố điều này, có thể là để mở những lối mới, những khả năng mới mà trước đây chưa từng được khám phá, nhưng có thể Chúa Thánh Thần đang mời gọi chúng ta đi vào đường lối của một giáo hội hiệp hành.

Đối với ĐGH Phanxicô, bước đi rất quan trọng ở lúc khởi đầu của cả một tiến trình trở nên Giáo Hội Hiệp Hành là thật sự hiểu rằng việc lắng nghe cần phải đặt ở trung tâm của synod này. Con tim là nơi đầu tiên lắng nghe lời Chúa, đón nhận lời Chúa cả trong lời nguyện cá nhân, hoặc trong Kinh Thánh, hoặc trong Lectio Divina, học hỏi Thánh Kinh, ngay cả trong lúc chuẩn bị cho thánh lễ Chúa Nhật để lắng nghe Lời Chúa theo một lối mới. Và như vậy, bước thứ nhất của tất cả chúng ta là lắng nghe, lắng nghe lời của Chúa. Rồi thứ nhì là lắng nghe theo phương cách hướng chúng ta đến một điều mà chúng ta phải nhận định; quyết định nào chúng ta phải đối diện, về phương diện cá nhân và phương diện tập thể của một giáo xứ. Và như vậy, lắng nghe Lời của Chúa có thể

đưa chúng ta đi sâu hơn vào một quyết định hoặc những khả năng mà chúng ta phải cân nhắc. Và cuối cùng thì, khi chúng ta cởi mở với nhận định này, về tâm linh cũng như về mục vụ, nó có thể mời chúng ta bước một bước chuyển đổi, lựa chọn và quyết định những lối mới, những khả năng mới, và những cơ hội mới để củng cố giáo hội và giáo phận. Và như vậy, trong giai đoạn này, nếu chúng ta tự khám phá mình, học cách trở nên một giáo hội lắng nghe, điều đó sẽ giúp chúng ta trong hành trình lắng nghe Lời Chúa, cởi mở với nhận định, không chỉ của bản thân chúng ta nhưng còn của những người khác trong việc chia sẻ niềm tin. Và rồi, Chúa Thánh Thần sẽ đưa dẫn chúng ta đến bước chuyển đổi và đổi thay.

Bây giờ thì có lẽ khi người ta nghĩ về synod, người đã có những định kiến. Và như vậy, tôi hy vọng rằng trong những lời giới thiệu đầu tiên này, tôi đã giúp định hướng anh chị em. Nhưng tôi cũng muốn nói với anh chị em rằng synod không phải là như người ta nghĩ. Nó không giống như cuộc họp quốc hội hoặc cuộc họp hội đồng thành phố, có nghị trình và rồi ta phải phát biểu ý kiến, rồi nhóm đa số bắt đầu bước vào lối đi họ quyết định. Đôi khi nó không phải là hội đồng lập pháp hoặc một cuộc tập họp để thay đổi giáo thuyết hoặc thay đổi niềm tin của chúng ta. Một synod không chỉ là nhắm vào bản thân về những gì chúng ta muốn hoặc những gì chúng ta cảm nghiệm được, nhưng còn nhắm vào người khác, và có thể không chỉ những quan tâm trước mắt, phần nào đó, trở nên mối bận tâm suốt thời đại dịch. Nó cũng không phải là về việc giải quyết hoặc sửa đổi những vấn đề. Nó cũng không phải chỉ lắng nghe những người đồng ý kiến với mình và tự vây quanh mình những người có cùng suy nghĩ. Synod cũng không chỉ là lập nên một danh sách những việc cần làm. Và tôi thành thật nói rằng, synod không nên là lần cuối cùng cộng đoàn giáo xứ tập họp nhau theo lối này. Và như vậy, tôi thật tình khuyến khích anh chị em, đầu cho anh chị em ở trong các ban ngành hoặc chỉ tham dự tích cực như một giáo dân trong giáo xứ, khi anh chị em trải qua giai đoạn này trong giáo xứ và anh chị em lắng nghe mình và nghe những người khác chia sẻ niềm tin của mình, tôi mong rằng anh chị em có thể cảm nghiệm được ân sủng mà ĐGH Phanxicô mong giáo hội sẽ khám phá ra, đó là công khai nhận định ý chí trở nên một giáo hội tích cực lắng nghe lời Chúa, và để ý chí đó dẫn lối đi cho những quyết tâm mới. Thao thức và hy vọng của tôi là khi chúng ta tiếp tục synod này chúng ta sẽ đi đến những giây phút chuyển đổi, những lối đi trong đó giáo phận bị đòi hỏi phải bước lên hành trình chung để củng cố đức tin của chúng ta, và trên hết là hướng dẫn chúng ta một điểm mà Chúa Thánh Thần đòi hỏi chúng ta phải trung thành với Chúa Kitô và luôn ao ước nhận lãnh sứ mạng rao giảng tin mừng.

Tôi kết thúc bằng câu nói của ĐGH Phanxicô: vì thế mục đích của synod là một cuộc thịnh ý, nó không cốt viết nên văn kiện, nhưng thực ra, nó gieo trồng ước mơ và hy vọng để vẽ nên những lối nhìn mới vào các sự vật, các lời tiên tri, và các viễn kiến. Nó nên để cho niềm hy vọng và niềm tin của chúng ta vào Chúa Kitô được thăng hoa. Nó nên truyền cảm hứng cho lòng tin, và đối với một số người, hy vọng rằng nó hàn gắn vết thương, hoặc có thể dệt nên những quan hệ mới với các giáo dân mà trước đây ta chưa từng gặp. Nhưng trên hết là, học hỏi lẫn nhau và bằng nguồn lực của chúng ta, tư tưởng của chúng ta, con tim của chúng ta và bàn tay của chúng ta, chúng ta tạo ra lối đi mới, lối đi mà Chúa Kitô mời gọi chúng ta bước vào. Đó là hy vọng của ĐGH Phanxicô và tôi cũng lập lại niềm hy vọng đó, niềm ao ước đó cho tiến trình synod trong giáo phận Calgary.

An Introduction to the Synod on Synodality

by Bishop McGrattan - Video Script

Hello and welcome to all of the parishioners who are participating in this phase of the parish consultation for the synod in the diocese of Calgary. This is the beginning phase and so I want to thank you for your active participation and your willingness to be part of this. Part of this presentation will be to just give you a very brief outline, to give some explanation and to orient you as to the importance and the purpose of this synod and your participation in it.

Pope Francis has invited the church to be part of this synod on synodality. It's a way of discovering that as Church we must be communion and that we must actively participate in the life of our faith and in the Church and in doing so to discover that we're part of a wider mission; it is that mission of being an evangelizer, of sharing the good news of Christ. And so, this synod on synodality has begun in September of 2021 and will conclude in October of 2023. At the present time, the phase in which we're in, is highlighted by the box. It's where the local churches begin this first step of listening, inviting the people of God to share their faith.

What is a synod? A synod means that we are asked to come together and in doing so by coming together we allow ourselves not only to experience our faith but also the Spirit who is leading us in new paths. And this is the hope of Pope Francis for us to discover the path that we are being asked to through the Holy Spirit. Synodality, he describes, as being a way of living or of operating as a Church, the People of God. It reveals and gives substance to us as a communion united with Christ in one another where all members journey together and when we assemble, we take an active participatory part in the evangelizing mission of Christ. This is what pope Francis is hoping that we will discover in this whole experience of listening and sharing our faith. By its very nature the church is a synod or it has the structure of synodality.

If we look at the universal church in the diocese throughout the world and the parishes they're somewhat described by this diagram. In the center we have the successor of Peter, Pope Francis, who is the Bishop of Rome and then each of the black circles identifies the diocese throughout the universal church and each diocese is led by the bishop who is the successor of the apostles and from the bishop and in the diocese, there are many parishes that are connected. And so, in this diagram we can see the relationship, and this relationship of synodality is both sacramental but also in terms of its teaching and its faith. And so, we should not be surprised that through this phase of listening some of us might come to a deeper appreciation that the church really is synodal in its very structure and its very mandate given to us by Christ.

But if you look to our local diocese, sometimes we have to create structures in order to allow ministries to be effective or for the bishop to continue to allow for the mission of evangelization to continue in the local diocese, there are certain structures that are required. Synodality for us, I believe, is the experience of committees, of councils. It's also understood and experienced in areas

to which we ask people of expertise to be involved in, whether that be in pastoral ministry or outreach. And so, this diagram just simply tries to, in one way, identify many of the activities, the ways in which the church is convened to come together to allow our faith to be experienced, but also for our faith to be put into action in outreach to the missions and outreach to those who are in need. All of these activities some of you have been involved in and yet they are part of the entire diocese.

If we look to the parish there is also a synodal structure. The pastor relies on the parish council, of finance council, lay ministries, and other working groups that convene in order to allow for the life of the parish to, in a sense, be animated not simply by the pastor but by the deacons, by the parish staff, and many of the laity that commit themselves to ways of building up the faith of others, allowing for others to experience the gift of sacraments, and also as importantly, our ability to reach out to those in need. And so, each of our parishes should have some contours and some ways in which synodality is already being expressed.

In the synodal discernment process in a parish you have many interconnected circles. The People of God who have the experience of the life of their faith in families and workplace, others in terms of outreach within the parish or outside the parish. And then you have the pastor or those involved in the office of governance and that is shared sometimes with the laity, with deacons, and with laypeople, but there needs to be opportunities in which the voice of the People of God intersect with those who are called to respond to govern the parish. And so we talk about structures such as the parish council and the finance council and there might be many more. Parishes might have a council for youth, a council for those who are seniors. It doesn't restrict us to realize that in order to allow for the synodal discernment to be effective in a parish, we sometimes have to create structures, and this might be different from each of your parishes.

When you come together today, you have just two questions to sort of reflect and pray upon. They might seem simple but as you pray over them and reflect on them and share with them I'm hoping that it will bring about for you a certain richness. First question is: How have you personally experienced journeying together as a Church? For some of you it will be in the context of your parish, it might be through a lay association, or through a ministry. But that question is very personal: How have you experienced journeying together as the Church? The second question invites us, to sort of, allow our reflection and prayer to invite the Holy Spirit, to maybe show us where we are being called to grow as a church or a parish in journeying together; maybe to strengthen that, maybe to see new ways and possibilities that haven't necessarily been explored but maybe the Holy Spirit is inviting us in that way of being a synodal Church.

The very important step for Pope Francis at the beginning of this entire process of becoming a synodal Church is to really understand that listening needs to be at the heart of this synod. The heart is first to listen to the word of God, to receive that word of God either in personal prayer, using scripture, or in Lectio Divina, bible study, even the preparation that one does for the Sunday mass to hear the word of God in a new way. And so, the first step for all of us is to listen but to listen to the word of God. Then secondly, to listen in a way that orients us towards what we might

be asked to discern; what is the decisions that might be facing us both personally and collectively as a parish. And so, that listening to the word of God might draw us into a further deepening in a decision or possibilities to which we are being asked to consider. And then finally, when we are open to this discernment, spiritually and pastorally, it may also invite the step of conversion, of choosing and deciding new ways, new possibilities, and new opportunities to strengthen our church and our diocese. And so in this phase, if we discover ourselves and learn the practice of being a listening church, it will help us in our journey to listen to the word of God, to be open to the discernment, not only of ourselves, but others in the sharing of their faith. And then, if the Spirit leads us, to that step of conversion and change.

Now sometimes when people think about the synod they might have preconceived ideas. And so it's my hope that in these first introductory comments I might be helpful in orienting you. But what I want to also say to you is that the synod is not what some people might think. It's not like a parliament or a town hall meeting where there's an agenda and then we are get to express our opinions and the majority begin to take the path. Sometimes it's not a legislative or a gathering that's going to change doctrine or the deposit of our faith. A synod is not just about focusing personally on what we want or what we've experienced but to focus on others and maybe not just immediate concerns that have somewhat become the preoccupation during this pandemic. It's also not just about solving or fixing problems. It's also not just listening to people who agree with us and to circle ourselves with like-minded thinking. The synod is not just also to create a list of actions or things that we have to do. And I mean this honestly, that the synod is should be and should not be the last time that the parish community comes together in this way. And so I really encourage all of you, whether you come from ministries or just an active participant as a parishioner in your parish, as you go through this phase in your parish and you listen to others and you share your faith, hopefully you can experience the grace that pope Francis is hoping that the church will discover, that in becoming a church that actively listens to the word of God is openly discerning that will and then allowing that will to sometimes be the path of new and renewed commitments. That's my desire and my hope that as we continue this synod we will come to those moments of conversion, those paths in which the diocese is being asked to embark on this common journey to strengthen our faith and above all to lead us where the holy spirit is asking us as a church that is faithful to Christ and desires always to embrace the mission of evangelization.

I conclude by saying what pope Francis has said, the purpose of the synod, therefore is consultation, it is not to produce documents but in fact it's to plant dreams and hopes to draw forth new ways of seeing things, prophecies and visions. It should allow our hope and our conviction in Christ to flourish. It should inspire trust and for some hopefully to bind up wounds or maybe to weave new relationships with parishioners we haven't encountered before. But above all, to learn from one another and to create through our resources, our minds and our hearts and our hands a new path, the path that Christ is asking us to embark upon. That's the hope of Pope Francis and I also echo that hope and that desire for this synodal process in the diocese of Calgary.